

22 november 2013: ilja

We hebben weer heerlijk geslapen op onze zachte matrassen en genieten van een heerlijk ontbijt in het zonnetje. Hoeveel beter kan de dag nog starten! Op ons gemak pakken we de tas in en maken ons klaar voor wederom een dagje brommeren. Ten noorden van vang Vieng zijn nog meer grotten te zien en we zetten koers daarnaar toe. Het eerste stuk is een prima geasfalteerde weg maar als we de afslag nemen naar de grotten verandert de weg in een dirtroad. Jut en jul op de brommer al glijpend en soms glijdend over de weg, dan weer een stukje goed, dan weer een hoop keien en soms een grote plas met modder. Ik moet dan afstappen en remco scheurt door de bagger heen naar de overkant van de plas. Een grote wolk modder achter zich latend. Soms zijn de weggetjes zo smal dat we bijna het gevoel hebben dat we verkeerd zitten. Maar er is maar 1 weg dus het moet wel goed zijn. Dan komen we eindelijk bij een grot aan. Er staat een bamboehutje voor waar je een entreeticket moet halen. Terwijl Remco de brommer parkeert maak ik een praatje met de man. Het blijkt een hele vrolijke man te zijn die redelijk goed engels spreekt. We babbelen over gebruiken en gewoontes in laos, de lengte van mensen en de kleine man staat te glunderen als Remco vertelt dat mensen in peru echt kleiner zijn dan hij. Hij vraagt maar raak en vertelt een hoop leuke dingen. We krijgen zijn beste zaklampen mee voor in de grot en hij belooft ons een verrassing als we terug komen. We gaan de grot in, waar we trouwens de enigen zijn. Het is stikdonker en we zijn blij dat we naast de zaklampen ook Remco zijn videolamp bij ons hebben. Het is er spookachtig mooi. De plafonds van de grot zijn hemelsblauw en de stalagtieten glinsteren. Hier en daar zitten grote spinnen aan het plafond....brrrrrr. Het is een prachtervaring. De grot is niet supergroot en na een kleine 40 minuten hebben we alles gezien. Op de weg naar buiten worden we opgeschrikt door een 2 meter lange zwarte slang. Oeps, das veel enger dan een spinnetje en de springen op een grote rots, waar de slang onderdoor kruipt. Hij is waarschijnlijk banger van ons dan wij van hem..... Alhoewel!! Voorzichtig lopen we verder, op onze hoede. Dan komen we gelukkig weer bij de bamboehut. De vriendelijke man, wang che genaamd heeft nog een verrassing in petto. Hij heeft een 2-snarig instrument waar hij speciaal voor ons op gaat spelen, een priveconcert krijgen we. Hij staat erbij te glunderen, maar wij ook,! Wij moeten natuurlijk ook proberen om er op te spelen. Dat blijkt moeilijker dan het leek. Remco zingt lang zal ze leven en de man zingt in bijna perfect nederlands met remco mee. Wat een geweldige ontmoeting. Met pijn in ons hart verlaten we deze plek weer. Achteraf las ik dat als je deze grot bezoekt je veel geluk krijgt en dat je weer terugkomt. Nou dat kunnen we ons levendig voorstellen! De man legt ons nog even uit hoe we bij de volgende grot komen en we gaan weer op pad. Onderweg zien we prachtige landschappen, mooie volkse taferelen en vriendelijke mensen die sabaidee (hallo) roepen en zwaaien. Dan komen we aan bij de tweede grot, deze is duidelijk toeristischer dan de eerste. Het is de watercave. Grote gezelschappen koreanen, chinezen en westerlingen zitten aan grote tafels te smullen van shaslicks en rijst. Mmmmm, is dit wel wat we zoeken. We lopen naar de grot en zien dat je de grot alleen kunt bekijken vanuit een grote zwarte rubberband, die door het water gaat. We kleden ons om en betalen een € 1 pp entree. Een gids gaat met ons mee. We krijgen een hoofdlamp op ons hoofd en werken onszelf, trekkend aan een touw, door de grot heen. Af en toe moet je een klein stukje lopen, af en toe een stukje roeien met de

De perfecte dag!

Geschreven door Remco & Ilja
zondag 01 december 2013 02:49 -

handen. Ook hier is het stikdonker en gelukkig hebben we de grote hordes mensen achter ons waardoor de bijna met z'n drieën in de grot zijn. Het water is best koud en na een uurtje peddelen, touwtrekken en waden is het wel genoeg. Een leuke ervaring, dat wel! De gids wil natuurlijk een vette fooi, die hij ook krijgt. We zijn ondertussen koud en hongerig en we schuiven aan tafel, waar inmiddels bijna niemand meer zit. Remco staat te kwijlen bij 2 Koreaanse gidsen die en berg shaslicks voor zich hebben staan. Uit puur medelijden krijgt hij een shaslick, hij bedelt er voor mij ook 1. Dan bestellen we allebei nog een lekkere warme noodlesoep en krijgen we van de twee jongens ook nog een bord mango. Als wij niet verwend zijn! Met volle magen gaan we weer op pad. De paden op de lanen in..... en bruggetjes over. Nou ja brug is een groot woord. Wat halfverrotte planken op een staander. Ik loop met camera in de hand, Remco manoeuvreert de brommer als een volleerd chauffeur over het bruggetje. Jammer geen bloopers deze keer! Ook de modderige weggetjes zijn geen probleem meer en we bereiken de geasfalteerde weg weer. Toch wel een beetje blij dat we nu lekker kunnen doorkachelen. De dag sluiten we af met een heerlijk laotiaans diner bij ons eigen restaurantje, jeezzz wat kan dat pittig zijn zeg! Alsof je mond in de fik staat.